

Stilling, som jeg ikke kan forstaa. Hvorledes skal Befolkningen i det hele taget kunne forstaa, at man for et saa vigtigt Spørgsmaals Vedkommende som dette kan forandre Standpunkt fra det ene Aar til det andet, vel at mærke, naar Forholdene ikke har forandret sig, og det er der ingen, der vover at paastaa? Jeg er ogsaa overbevist om, at den Skrivelse, vi for nogen Tid siden modtog fra de samvirkende danske Landboforeninger, og de Beslutninger, den indeholder, fremkom, netop fordi man her paa Rigsdagen har indtaget saa mærkelige Standpunkter.

Endelig vil jeg tilføje, at da den nuværende Regering pludselig her i Rigsdagen fremkom med Forslag til den Lov, som nu er gældende, var der ikke ret mange af dem, der ikke tilhører Regeringspartiet, der havde nogen Anelse om, at man fra Regeringens Side vilde fremsætte et saadant Forslag. Ikke desto mindre skete det, og det Parti, jeg tilhører, gav med Glæde vore Stemmer dertil.

Men nu kommer det Tidspunkt, da denne Lov udløber, og vi mener da, at de Kendsgerninger, der foreligger, ikke er tilstrækkelige til, at man nu kan gaa til helt at ophæve den Betryggelse, som hidtil har vist sig god for de to Industrier. Jeg kan ikke se, der er nogen Begrundelse derfor. Det forekommer mig, at hvad disse 107 000 Landmænd mener, kan ikke være afgørende for Rigsdagen. Det er da kun en lille Del af Befolkningen her i Landet, og selv om det maaske er Folk, der alle tilhører den besiddende Klasse, saa maa de Mennesker dog ikke glemme, at i dette Land er der ca. 500 000 Mennesker, der skal leve af vor Industri og vort Haandværk, og alle disse mange Menneskers Interesser og Eksistens maa Staten naturligvis tage under den alvorligste Overvejelse, naar vi er i en saadan økonomisk Krise som den, vi nu i flere Aar har befundet os i. Jeg kan derfor ikke se rettere end, at naar disse 107 000 Landmænd siger til os, at vi ikke maa foretage Importregulering og heller ikke andre Foranstaltninger, saa kræver de dermed i Virkeligheden, at vi endelig ikke maa foretage nogen som helst Begrænsning her i Landet, for at andre Lande kan komme til at udføre det Arbejde, som vi forbruger. Forholdet i Øjeblikket er i Virkeligheden det, at det er ligegyldigt, om vi saa arbejdede fuldstændig gratis — der har endda været Tale om at forlænge Arbejdstiden; men det er saamænd ligegyldigt, om vi saa arbejdede 24 Timer i Døgn

—, det vilde alligevel være umuligt at konkurrere med de tyske Penge. Den højtærede Handelsminister udtalte, at han var sikker paa, at Nedgangen i Valutaen snart vilde være standset, og at der nu var Udsigt til, at den vilde gaa opad igen, men den højtærede Minister begrundede ikke denne Udtalelse. Hvis det var Tilfældet, vilde den Industri og det Haandværk, vi har her i Landet, være fuldt ud konkurrencedygtige overfor baade Tyskland og andre Lande, som i Øjeblikket har kastet deres Overproduktion her ind. Hvis den højtærede Minister kun kunde faa den tyske Mark op paa 35 eller 40 pCt. af vor Krone, vilde vi være i Stand til at udføre Arbejdet til samme Priser som det, vi nu importerer. Men ser vi paa, hvem der har Fordel af denne Import, saa kan vi snart blive enige om, at det er et forholdsvis ringe Antal Personer. Jeg vil anmode ærede Kolleger i dette høje Ting om at undersøge Priserne paa de Varer, vi importerer. Saa vil de snart komme til det Resultat, som jeg er kommet til, at man i Grunden tager de samme Priser for de tyske importerede Varer som for de danske. Altsaa kan det ikke siges, som det er paastaaet fra Venstres Side her i Salen, at vi paa Grund af Valutaforholdet faar billigere Varer fra Udlandet. Nej, det er saa langt fra Tilfældet, thi disse Varer bliver fordyret gennem Grossist og gennem Detailhandler. Jeg skal nærmere paavise det for enkelte Fags Vedkommende, som jeg har nærmere Kendskab til, og for hvis Vedkommende jeg har undersøgt Forholdene.

Handelsministeren har sagt, at vi er ikke i Stand til at konkurrere med disse Lande uden at nedsætte Lønningerne ganske betydeligt. Den højtærede Minister sagde, at Arbejds lønningerne her i Landet er tre Gange saa høje som før Krigen. Jeg beder den højtærede Minister om, naar han faar Ordet, nærmere at forklare dette, for jeg tror, det er en Overraskelse for alle dem, der dog saa nogenlunde ved, hvordan Forholdene har udviklet sig paa dette Omraade. Statens statistiske Departement har for nylig meddelt os Pristallet. Det er 198, altsaa skulde Lønningerne ligge ca. 100 pCt. højere. Der er Tusinder og atter Tusinder af Arbejdere her i Landet, som, hvis de kunde faa Priseniveauet fra 1914 tilbage, med Fornøjelse vilde gaa tilbage til de Lønforhold, vi den Gang havde. Der er adskillige, der henset til den nuværende Dyr tid absolut har ringere